

głos nr 8

sobota, 8 sierpnia 2020

dwubrzeża

OFICJALNY MAGAZYN 14. FESTIWALU FILMU I SZTUKI DWA BRZEGI
W KAZIMIERZU DOLNYM I JANOWCU NAD WISŁĄ

**Drodzy Widzowie i Przyjaciele!
Dziękujemy, że byliście z nami!**

głos dwubrzeża

Adres redakcji: ul. Nadwiślańska 9, 24-120 Kazimierz Dolny; **e-mail:** redakcja@dwabrzezi.pl;
Pierwszy brzeg: Paulina Litwinow; **Drugi brzeg:** Marcin Radomski; **Czułe spojrzenie:** Dominika Żukowska; **Łączenie brzegów:** Radosław Bućko; **Fotografowanie brzegów:** Krzysztof Wójcik **Skład nurtu:** Aleksandra Goral, Julia Smyk, Paulina Pieniak, Marta Biskup, Krzysztof Kozłowski

Oficjalny magazyn Festiwalu Filmu i Sztuki DWA BRZEGI w Kazimierzu Dolnym i Janowcu nad Wisłą

Polubić – wybaczyć – uwolnić

– Krótki metraż nie jest łatwą formą, można się na nim po prostu pośliznąć i ostro przygrzmocić. Rozmawiamy z Agnieszką Żulewską, aktorką i tegoroczną jurorką Międzynarodowego Konkursu Filmów Krótkometrażowych.

Aleksandra Goral: Na Dwóch Brzegach jesteś członkinią Jury Międzynarodowego Konkursu Filmów Krótkometrażowych. Jak widzisz swoją rolę i jak czujesz się w takiej pozycji?

Agnieszka Żulewska: Bycie jurorką daje przede wszystkim możliwość zetknięcia się z żywą energią płynącą z filmów. Krótkie formy są punktem wyjścia dla tych, którzy dopiero zaczynają. W filmach młodych twórców widać ich wybory, wrażliwość, przyszły kierunek. Fascynująca jest jakaś rebeliancka aura wszystkich filmów, które zobaczyłam w Konkursie.

Jak wyglądała praca w jury?

Oglądaliśmy projekcje zdalnie w naszych domach. Obradowaliśmy łącząc się przez internet. Wymieniliśmy odczucia, wyłoniliśmy filmy według nas najmocniejsze, z których wytypowaliśmy – po długiej rozmowie – zwycięzców.

Czym dla Ciebie jest krótki metraż? Jakie wyzwania widzisz w takiej formie?

Krótki metraż nie jest łatwą formą, można się na nim po prostu pośliznąć i ostro przygrzmocić – zwłaszcza jeśli jest się już docenionym twórcą, który z pełnometrażowych opowieści musi wrócić w format „podręczny”. Krótki metraż sprawdza, czy umiemy opowiedzieć historię posługując się środkami wyrazu pasującymi do ograniczonego czasu, w którym musimy się zmieścić.

A jak odnalazłaś się w trudnym czasie pandemii? Jak wpłynął na Ciebie brak dostępu do kina i do teatru?

Mój projektor przez tych kilka miesięcy

cy działał jak opętany, oglądałam bardzo dużo. Nie tęskniłam dzięki temu za kinem. Tęsknie natomiast za żywym kontaktem z publicznością, za adrenaliną i wymianą, która dokonuje się kiedy gramy spektakle. Jeszcze trochę potęsknię, ponieważ jeśli nic się nie zmieni, pierwsze spektakle gram dopiero w listopadzie.

Co daje Ci poczucie niezależności i stabilności?

Zaufanie do siebie samej i do wyborów jakich dokonuję.

Czy możesz powiedzieć parę słów o „Erotice 2022”? To nowa realizacja, w której zagrałaś.

Bohaterkami wszystkich opowieści są kobiety. Nowelki napisane zostały przez pisarki, wyreżyserowane przez reżyserki, nadzorowane przez producentkę. Mam nadzieję, że to spotkanie przyniesie nam

nowe odkrycia i zachwyty. Wystąpiłam w noweli wyreżyserowanej przez Kasię Adamik, a napisanej przez Joannę Bator. Operatorką projektu jest Jacqueline Sobiszewski, niezwykła reżyserka światła, artystka przede wszystkim tworząca spektakle teatralne. Dzięki niej nasza opowieść, mam wrażenie, zyskiwała jakość parateatralną, nieoczywistą. Moim partnerem był Julian Świeżewski, z którym praca jest wyjątkowa. Natomiast jaki kształt ostatecznie osiągnęliśmy – tego nie wiem i nie potrafię nawet przeczuć. Czekam z niecierpliwością na film „Erotica 2022”.

Ogłoszenie zwycięzców w Międzynarodowym Konkursie Filmów Krótkometrażowych odbędzie się podczas gali zamknięcia 14. edycji Dwóch Brzegów – godz. 17:30, sala Szafir. Sponsorem nagród jest MAKonLine Ubezpieczenia.

Agnieszka Żulewska w serialu „Żmijowisko” Canal +

Muzyka daje emocje

O tworzeniu muzyki, relacjach na linii kompozytor-reżyser oraz o tym, jak muzyka wpływa na odbiór filmu, w ramach Lekcji Kina opowiadał Tomasz Gąssowski.

Wprowadzając widzów w Lekcję Kina z Tomaszem Gąssowskim, Grażyna Torbicka wspominała o wielkich twórcach i aktorach, których miała przyjemność gościć w poprzednich edycjach Festiwalu właśnie w ramach tego cyklu. Byli to m. in. Janusz Gajos, Wojciech Pszoniak czy Andrzej Wajda. Prowadząca przypominała, że Tomasz Gąssowski na Dwóch Brzegach jest nie po raz pierwszy. W 2017 roku jego film „Baraż” był prezentowany w konkursie filmów krótkometrażowych, zdobywając wielkie uznanie.

W następnej części spotkania głos zabrał już sam Tomasz Gąssowski. Wyjaśnił czym różni się praca kompozytora muzyki od pracy twórcy muzyki filmowej: „Kompozytor muzyki filmowej jest w grupie twórców, gdzie musi się zmierzyć z konkretnymi ograniczeniami, musi wykonać pewne zadanie, żeby reżyser był zadowolony”. Przekonywał, że współpraca na linii kompozytor-reżyser nie jest łatwa, dając jako przykład napięte stosunki Ennio Morricone z Sergio Leone podczas powstawania jednego z filmów.

Tomasz Gąssowski wymienił też cztery zadania muzyki w filmie: po pierwsze nadaje charakter, po drugie wywołuje emocje, po trzecie kieruje uwagę widza na określone miejsce, i po czwarte przyspiesza akcję, żeby widz miał wrażenie szybszego upływu czasu. Wszystkie te elementy powinny ze sobą współgrać. Gąssowski przyznał, że zgłaszają się do niego głównie twórcy kina autorskiego, którzy oczekują skomponowania subtelnej muzyki. „Kiedy już podejmę decyzję, że się zgadzam, to zawieszam sobie siekiere nad głową na jakieś trzy, cztery miesiące, bo to taka praca, że nie ma niedzieli, nie ma wieczora, jestem przytłoczony cały czas. Cały czas mam wrażenie, że mogę napisać muzykę jeszcze lepiej” – wyznał.

Dowodząc wpływu muzyki na film Tomasz Gąssowski przedstawił widzom fragment z filmu „Imagine” Andrzeja Jakimowskiego. Zobaczyliśmy cztery razy tę samą scenę, jednak za każdym razem zilustrowaną inną muzyką. Po każdej z nich kompozytor wyjaśniał jak dany rodzaj muzyki wpływa na odbiór filmu. Zwrócił uwagę, że sceny bez muzyki ogląda się „dłużej”. Obecnie łatwo wpaść w pułapkę muzyki syntetycznej, generowanej komputerowo, która jest łatwo dostępna i daje pokusę do zaprzestania nagrywania jej przez prawdziwych muzyków.

Krzysztof Kozłowski

„Steven Tyler. Nowy rozdział”, 8.08, godz. 21:30, sala Rubin.

Od hardrocka do country

Steven Tyler, wokalista grupy Aerosmith w siedemdziesiąte urodziny rozpoczął solową karierę. Zrezygnował z mocnego brzmienia na rzecz muzyki country. Jego historię oglądamy w filmie „Steven Tyler. Nowy rozdział”.

„We’re All Somebody from Somewhere”, taki tytuł nosi pierwsza solowa płyta Stevena Tylera, którą zaprezentował fanom na koncercie w stolicy muzyki country Nashville w 2016 roku. Twórca filmu Casey Tebo, to wieloletni współpracownik i reżyser wielu koncertów Tylera a także jego przyjaciel. Nie mogło go zabraknąć również podczas tego projektu.

Film jest portretem znanego na całym świecie muzyka. Ukazuje go jako osobę nieustannie poszukującego artystycznego spełnienia. Dowiadujemy się jaką drogę przebył wokalista, którego niespokojny duch wciąż jest otwarty na nowe doznania. Twórcy pokazują zarówno brawurowy występ muzyka, jak i materiały zza kulis.

Krzysztof Kozłowski

Otworzyć duszę na niedźwiedzie

Tuż po polskiej premierze „Być jak grizzly” mieliśmy okazję posłuchać rozmowy z Romanem Drouxem, reżyserem filmu. Spotkanie prowadziła Grażyna Torbicka.

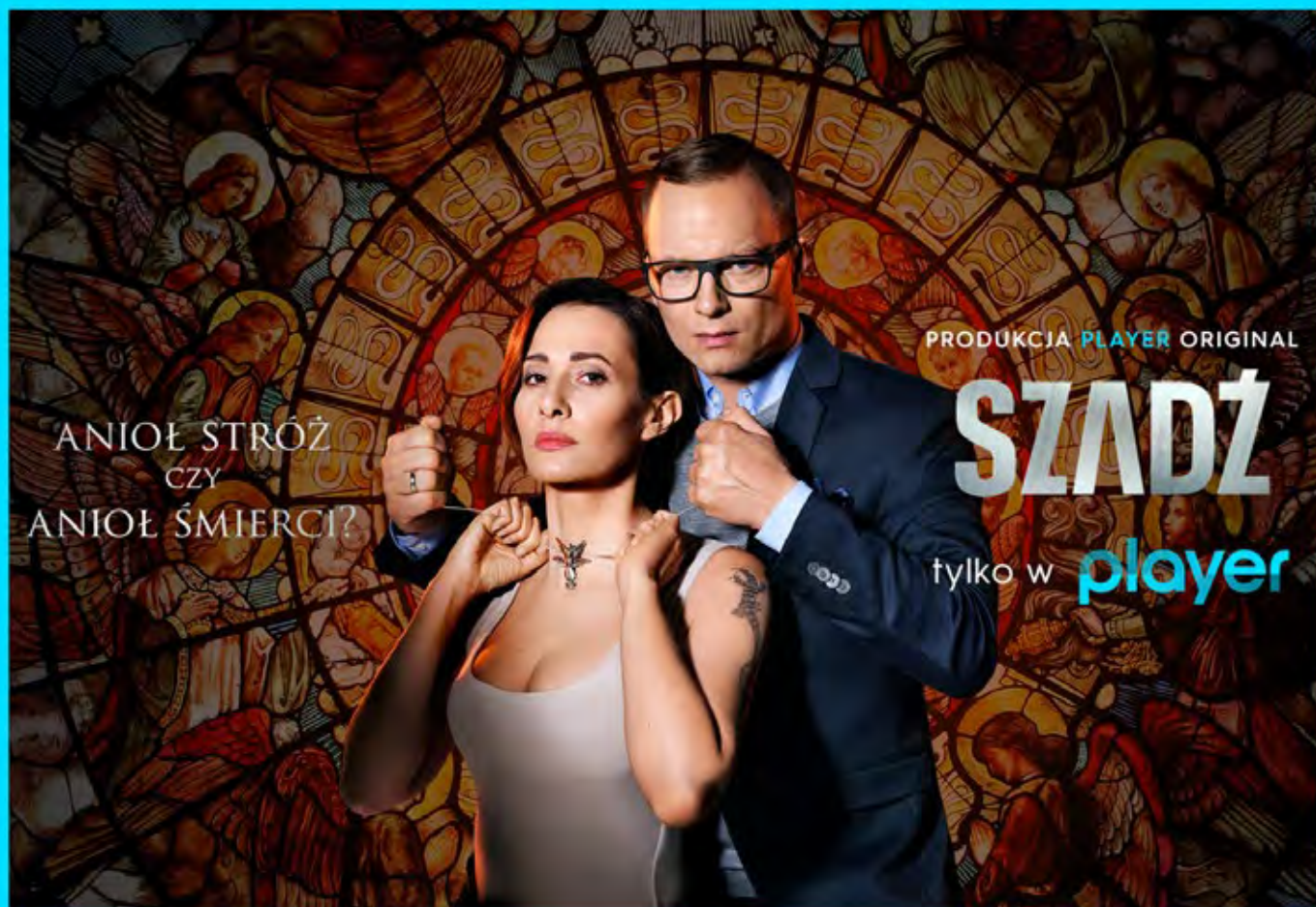
Niezwykła opowieść zrealizowana we współpracy z Davidem Bittnerem portretuje nie tylko życie niedźwiedzi w naturalnym środowisku, lecz także niesamowitą pasję człowieka, który je pokochał. Osoba Bittnera była jednym z bodźców do realizacji tego projektu. Innym, wspomnienie pluszowego misia, tak często pierwszego towarzysza dziecka i pytanie – skąd tak pozytywny obraz niedźwiedzi w kulturze?

Droux przyznał, że film nie jest w stanie oddać w pełni emocji towarzyszących życiu z niedźwiedziami w odległości dwóch, trzech metrów przez 24 godziny na dobę. Przez cały czas eksperymentował z własnymi emocjami, bez ochronnej bariery znanej z zoo. Pojawiały się też pokusy ingerowania w ten świat. Rozmówcy zgodzili się jednak, że dokumentowanie łączy się z powstrzymaniem się od ingerencji, nawet jeśli stoi to w sprzeczności z najbardziej ludzkimi zachowaniami np. pomocy zwierzętom rannym, na granicy życia. Prawdziwy dokumentalista musi pohamować odruchy i właśnie w ten sposób uszanować złożone zależności.

Intencją dokumentalisty było dać wgląd szerszej publiczności w nie tak odległy, a jednak nieosiągalny świat. Droux widzi jednak zagrożenie w zbytnim romantyzowaniu i tworzeniu wrażenia dostęp-

ności. Ludzie wyrządzili niedźwiedziami i środowisku naturalnemu wystarczająco dużo szkody – ślady naszej działalności w postaci cofającego się lodowca, sieci rybackich i innych dryfujących z daleka zanieczyszczeń nie opuszczały Drouxa i Bittnera nawet w dziczy, w odległości czterech, pięciu dni marszu od najbliższej chatki, nie mówiąc o jakiegokolwiek osadzie czy mieście. Film przybliży świat, z którym kontakt straciliśmy a wiedza o nim nie jest szeroko znana. Reżyser podkreślał, że nigdy nie chciał przekonywać ludzi, by ruszyli „na przygodę” jego śladami. Rozmowę zamknął wyraźnie wyartykułowany apel, by nie zakłócać stanu natury. Na pytanie Grażyny Torbickiej o tęsknotę i chęć powrotu do niedźwiedzi odpowiedział, że wystarczy już tam jego obecności, a grizzly z pewnością radzą sobie lepiej bez niego – nowe przedsięwzięcie będzie w większym stopniu dotyczyło *homo sapiens*.

Aleksandra Goral

Techniczne ABC

Festiwal online nie mógłby się odbyć bez zaplecza technicznego. Ekipa firmy Film Factor nie spodziewała się, że w tym roku przypadnie im przenieść Festiwal do domów widzów. Dzięki zespołowi techników i realizatorów możemy oglądać filmy z hamaka czy plażowego ręcznika, a także być uczestnikami wyjątkowych spotkań z twórcami za pośrednictwem Telewizji Festiwalowej.

Zdzisław Łanik – właściciel Film Factor przyznaje, że w Kazimierzu Dolnym trudno o dobry zasięg internetowy – „musieliśmy znaleźć takie rozwiązanie, które umożliwi wszystkim oglądanie przekazu dobrej jakości, dlatego sygnał najpierw jest przekazywany do Bielska Białej i dopiero stamtąd płynie do Waszych domów” – tłumaczy. Zespół pracuje w tym roku od świtu do nocy, na zwiększonych obrotach, tak aby wszystko odbyło się na czas i zgodnie z planem. „Jak w każdej branży, tak i w naszej, czasem napotykaemy na te

słynne problemy techniczne. To nie są dla nas łatwe chwile, pojawiają się stres, panika, musimy jak najszybciej zareagować. Ale na szczęście każdy problem udaje nam się skutecznie rozwiązać”.

Paulina Pieniak

FORman

„Forman vs. Forman” w reżyserii duetu Heleny Třeštíkové i Jakuba Hejny możecie zobaczyć w sobotnie popołudnie, ostatniego dnia Dwóch Brzegów.

Filmy Miloša Formana – światowej sławy reżysera znają wszyscy. Pierwsze z nich powstawały w rodzinnej Czechosłowacji. Dwa lata temu, podczas retrospektywy twórczości Formana na Dwóch Brzegach, oglądaliśmy „Czarnego Piotrusia”, „Miłość blondynki” i „Pali się moja panno”. Reżyser wyemigrował do Stanów Zjednoczonych po 1968 roku i tam powstały jego najsłynniejsze dzieła – oscarowy „Lot nad kukułczym gniazdem” czy „Amadeusz”.

Reżyserzy „Forman vs. Forman”, Jakub Hejna i Helena Třeštíková, postanowili przedstawić nieznane wątki z życia artysty. Film zawiera wyjątkowe, archiwalne materiały, udostępnione przez rodzinę i przyjaciół Formana. Sam reżyser wiedział o filmie i cieszył się, że powstaje, niestety nie zdążył wziąć w nim udziału. Narratorem filmu jest jego syn – Petr Forman.

Paulina Pieniak

„Forman vs. Forman”, 8.08, godz. 14:00, sala Rubin

Sztuki nie da się uciszyć

Na zamknięcie Dwóch Brzegów pokażemy irański film „Zło nie istnieje” w reżyserii Mohammada Rasoulofa. To tegoroczny zdobywca Złotego Niedźwiedzia na MFF w Berlinie.

Rasoulof jest najbardziej aktywnym politycznie spośród wszystkich irańskich reżyserów. Artysta został oskarżony o prowadzenie działalności propagandowej wymierzonej we władzę Iranu, a następnie – w 2019 r. – skazany na rok pozbawienia wolności oraz dwuletni zakaz opuszczania kraju z powodu filmu „Uczciwy człowiek”.

„Zło nie istnieje” Mohammada Rasoulofa w czterech opowieściach stanowczo sprzeciwia się karze śmierci i pokazuje, że pomimo wpływu, jaki autorytatywny reżim wywiera na ludzi, można mu się przeciwstawić. Ten film to opowieść złożona z cichych dramatów, wybrzmiewających szerokim echem.

Marta Biskup

Projekcję filmu poprzedzi wirtualna gala zamknięcia 14. edycji Dwóch Brzegów – godz. 17:30, sala Szafrir.
Seans filmu „Zło nie istnieje”, godz. 18:30, sala Bursztyn.

Włoski Kazimierz

Od wielu lat nieodłącznym partnerem Festiwalu jest Włoski Instytut Kultury w Warszawie, którego dyrektorem jest Roberto Cincotta. Ubiegłego roku w ramach Dwóch Brzegów widzowie zapoznali się z twórczością Marco Bellocchia. Podczas 14. edycji aż dwie sekcje zostały poświęcone ważnym dla filmografii włoskiej artystom.

Retrospektywa reżyserska podążała śladami dorobku Elio Petriego, laureata m. in. Złotej Palmy i Oscara. To jeden z najbardziej oryginalnych i zarazem najmniej znany poza swoją ojczyznę włoski twórca filmowym.

W sekcji „Federico Fellini. 100 lat!” świętowaliśmy urodziny mistrza. Dzięki niej na ekranach wyświetlono „La stradę” i „Głos z księżycy”. Dodatkowo pamięć o fenomenalnym reżyserze uczczono wystawieniem monodramu „Nie lubię pana, Panie Fellini” w wykonaniu Małgorzaty Bogdańskiej.

Podczas rozmowy na otwarcie Festiwalu Grażyna Torbicka i Roberto Cincotta uznali, że Dwa Brzegi to idealne miejsce do prezentacji włoskiego kina. I tak może zostać na zawsze.

Julia Smyk

Drodzy widzowie,

już po raz piąty mamy przyjemność pracować przy organizacji Festiwalu Dwa Brzegi.

Dwa Brzegi to miejsce spotkań krytyków, filmowców i wyjątkowej publiczności oczekującej tego, co w kinie najlepsze. Właśnie dlatego traktujemy tę współpracę szczególnie poważnie i cieszymy się z zaufania, którym nas obdarzono.

Kochamy magię srebrnego ekranu, to dla nas zaszczyt, że możemy tłumaczyć dla Państwa prezentowane tu filmy. Dziękujemy za zaufanie i życzymy wielu wspaniałych chwil podczas seansów festiwalowych!

Zespół

diuna
Language Services

Diuna od ponad 11 lat dostarcza swoim klientom usługi tłumaczeniowe. Tłumaczymy teksty z każdej dziedziny, lokalizujemy gry i oprogramowanie, piszemy kreatywnie, opracowujemy transkrypcje. Realizujemy również niestandardowe projekty językowe.

Porozmawiajmy o tym, co możemy dla Was zrobić!

www.diuna.biz | biuro@diuna.biz | +48 22 662-17-68

W nic niedzianiu wszystko jest ciekawe

Grażyna Torbicka podziękowała twórcom „Wieloryba z Lorino”: Maciejowi Cuske, reżyserowi, Katarzynie Orzechowskiej, montażystce i Mikołajowi Pokromskiemu, producentowi za stworzenie przejmującego, przypominającego baśń filmu.

Reżyser przyznał, że pomysł na realizację dokumentu wziął się z fascynacji półwyspem Czukockim w Rosji. Ciągnie go nieustająco w tamte strony. Rozmówcy zdradzili sekrety realizacji filmu, która okazała się wielkim wyzwaniem dla nich wszystkich. To wyjątkowo trudna produkcja ze względu na temat, położenie geograficzne, różnice mentalne, nieufność mieszkańców oraz „asystę” FSB. Ryzykowne było też nagrywanie scen polowania. Montażystka zaznaczała, że zależało im na emocjach oraz na tym, by zostawić pole do interpretacji widzom. Twórcy podawali przykłady scen, które nie weszły do filmu, ponieważ widz mógłby nie zrozumieć sytuacji bez dodatkowego komentarza, a tego chcieli unikać.

Najwięcej kłopotu sprawiło im pytanie: co zyskują, a co tracą mieszkańcy Lorino egzystując na Czukotce. Rozmówcy Grażyny Torbickiej odwołali się do komfortów naszego życia, które pozostają obce bohaterom filmu. Wskazali siłę więzi międzyludzkich oraz poczucia honoru – słowa znaczącego więcej niż pieniędzy. Niestety, mieszkańcy regionu przez opresyjny reżim stalinowski i czasy transformacji zostali pozbawieni duchowości. Polowanie wydaje się obecnie jedynym punktem organizującym życie wspólnoty.

Czy nie jest tak, że cywilizacyjnie wszyscy znajdujemy się na podobnym przełomie, nad przepaścią, tylko tego na co dzień nie widzimy? Emocjonalny ładunek zawarty w filmie odnosi się właśnie do tego pięknego końca, do apokaliptycznego obrazu, który dzięki swojej uniwersalności zmusza do głębokich refleksji nie tylko nad stanem świata, lecz także nad naszym stanem ducha.

Aleksandra Goral

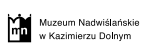
Partner Strategiczny Festiwalu _____ Partner Generalny Festiwalu _____ Sponsorzy _____

FIAT CHRYSLER AUTOMOBILES

Partnerzy _____

Partnerzy technologiczni _____ Organizatorzy _____

Patronat medialny _____

www.dwabrzezi.pl

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Partnerem wydarzenia jest województwo lubelskie.
Wydatek współfinansowany z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego

FB: festiwal dwabrzezi